

St. derunder; dette er idetmindste Tilfældet i en Deel af Sylland. Naar man endvidere vil tage Middeltallet af Capitelstartpriserne for de sidste 10 Aar, der gif forud for Loven af 1850, saa vil man vistnok finde, at Middeltallet for Sylland langt fra er 3 Rbd., men maa gaae en Deel længer ned, og, naar man endvidere lægger til, at Bedkommende ikke kan sælge det Korn, som her er Spørgsmaal om, til fuld Capitelstartpris, men at de maae gaae ned derunder, saa vil man vistnok komme til det Resultat, at 3 Rbd. er en meget for høi Ansættelse, hvorimod man vil komme til at søge Priserne nede mellem 14 à 15 Mk. Jeg troer saaledes, at der med Hensyn til Lovudkastet mangler adskillige Oplysninger, som det var ønskeligt der vare tilstede, og som jeg anseer nødvendige, forinden man kan gaae ind paa Loven. Saaledes som jeg har tilladt mig at oplyse, troer jeg ogsaa, at den anførte Capitelstartberegning vil bevirke, at Fordelingen bliver ulige, og derved afstedkommer, at adskillige Dommere erholde Mere, end de med Rette kunne tilkomme, hvorimod jeg ikke vil nægte, at der kan være dem, navnlig paa Derne, som maaskee ville komme lidt tilkort; men dette Sidste, maa jeg bemærke, har ubelukkende sin Grund i den Beregning, der er opstillet med Hensyn til Capitelstarten.

Alberti: Saavel af Motiverne til dette Lovudkast som af den ærede Justitsministers Foredrag ved Lovens Forelæggelse, fremgaaer det, at der nu er tilveiebragt de Oplysninger, som kunne forskaffes angaaende Dommerkornet; der er ogsaa fremlagt meget udførlige Lister derover saavel som Beregninger over Converteringen deraf til fast Pengeafgift. Men forøvrigt siige Motiverne ligesvem, at Ministeriet ikke har været istand til at udfinde, hvor meget Dommerkornet ret lig udgjorde. Dersom altsaa denne Lov skal føres videre, saa troer jeg ikke, at man derved vil komme nærmere til Oplysning om, hvor meget Dommerkorn der hidtil er svaret; at det er ydet under meget forskellige Forhold i de forskellige Egne af Landet, derom indeholder Motiverne Vink; men der er ogsaa andre Forhold, som ikke ere omtalte i Motiverne, og som dog bør komme i Betragtning; saaledes har jeg hørt for ganske

vist, at der er Steder i Landet, hvor Dommerne, naar de skulle have Dommerkorn, bragte det til at faae Top eller Overmaal, som de ikke maatte tage, derved, at de tracterede Jderne. Dersom disse Dommere nu blive frie for dette Tractement og dog tage Overmaalet til Indtagt, saa var dette jo en Forøgelse. Imidlertid troer jeg ikke, at det vil have saa meget at betyde, om man for Diebliffet voterede nogle Tusende Rbd. mere til denne Erstatning; end man maaskee strengt taget var forpligtet til for med Rette at affinde sig med Underdommerne; og jeg skal ikke have Noget imod en saadan rundeligere Afvindelsessum, dersom der var givet nogen Udfigt til, at denne Stat bortfaldt, idetmindste for en Deel. Der er allerede for 2 Aar siden forelagt Folkethinget et Forslag fra en Minoritet i det daværende Finantsudvalg om Dommerkornets eller den derfor fordrede Erstatnings Inddragelse. Dette Forslag kom ikke videre; men det forekommer mig at være den rette Tid nu her atter at bringe det paa Dmtale, saa meget mere, som jeg seer af Lovudkastets 2den S, at Ministeriet er saa langt fra at have paataent Inddragelse eller Nedsættelse i Erstatningen for Dommerkornet, at det endogsaa har foreslaaet, at det maatte blive overladt til dets Skjøn, ved foresaldende Vacance, at fordele Erstatningen for Dommerkornet. Naar dette Forslag bliver til Lov, og Dommerkornet fremdeles skal vedblive at erstattes paa den foreslaaede Maade, saa vil deraf resultere en Byrde for Statskassen, som slet ikke er berørt i Udcastet, nemlig Pensionsoverøgelse. Saalænge Underdommerne oppebære deres Korn in natura, saa ville de, saaledes som jeg forstaaer Pensionsloven, ikke være berettigede til at bringe denne Udelse med under deres Ansættelse til Pension; men, naar det bliver converteret til fast Pengeafgift, saa have de Ret til at fordre deres Pension beregnet ogsaa derafter. Det blev allerede ved Pensionslovens Behandling fremhævet, at, dersom der var noget Slags Embedsmand, der vare særligt begunstigede ved Pensionsloven, saa var det netop Underdommerne. Jeg finder nu ikke, at der er nogen Anledning til at drive denne Begunstigelse yderligere, og det